

Ἀθήνα 28.8.76

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ἀνδρέα Γ.
Παπανδρέου στήν συνεδρίαση τῆς Συνέλευσης.

Διερχόμαστε τήν πιά σημαντική καμπή τῆς νεώτερης ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας, καμπή πού περιέχει κινδύνους μεγαλύτερους ἀκόμη ἀπό ἐκείνους πού ἀντιμετωπίσουμε στή Μικρασιατική Καταστροφή τοῦ 1922. Καί προξενεῖ θλίψη ὅτι οὔτε ἡ κυβέρνηση οὔτε ἄλλοι πολιτικοί φορεῖς τῆς χώρας μας βρίσκονται στό ὕψος πού ἀπαιτοῦν οἱ περιστάσεις. Ἀντιμετωπίζουμε τήν ἐπερχόμενη λαίλαπα σάν ἐφιάλτη πού θά περάσει ὅταν τή νύχτα διαδεχτεῖ ἡ ἡμέρα. Προσδύνουμε στίς ἐξελίξεις στήν ἀνατολική Μεσόγειο καί στόν Εὐρωπαϊκό χῶρο ἐρμηνεύεις πού μᾶς ἐπιτρέπουν νά ξεπερνᾶμε ὑποκειμενικά μιᾶ κρίση πού κάθε μέρα παίρνει ὅλο καί πιά μεγάλες διαστάσεις στήν ἀντικειμενική πραγματικότητα.

Καί γιά τόν πιά ἀφελή θά πρέπει νά ἔχει γίνει σαφές πώς ἡ Τουρκία ἐπιλέγει κάθε κίνησή της στά πλαίσια μιᾶς καλοδουλεμένης μακρύπνοης ἐθνικῆς στρατηγικῆς. Καμμιᾶ της κίνηση στή σκακιέρα δέν εἶναι τυχαία. Οἱ ἄμεσοι στόχοι της εἶναι ἡ διχοτόμηση τῆς ὑφαλοκρηπίδας τοῦ Αἰγαίου καί ἡ συνεκμετάλλευση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν της πόρων, ἡ διχοτόμηση ἢ ἡ συγκυριαρχία στόν ἐναέριο χῶρο τοῦ Αἰγαίου καί ἡ ἀποστρατικοποίηση τῶν νήσων του. Οἱ ἐλάχιστοι μακροπρόθεσμοι στόχοι της εἶναι ἡ προσάρτηση τῶν νήσων τοῦ ἀνατολικοῦ Αἰγαίου καί τῆς Δυτικῆς Θράκης. Γιά τήν Κύπρο ὁ ἄμεσος στόχος της εἶναι ἡ διχοτόμηση. Μακροπρόθεσμα, στόχος της εἶναι ἡ ὁλοκληρωτική προσάρτησή της.

Τό ἐθνικό στρατηγικό σχέδιο τῆς Τουρκίας ἐντάσσεται στά γενικώτερα σχέδια τοῦ NATO καί τῶν ΗΠΑ. Ἦδη ἀπό πολύ καιρό οἱ χάρτες τοῦ NATO διχοτομοῦν τόσο τόν ἐναέριο ὅσο καί τόν θαλάσσιο χῶρο τοῦ Αἰγαίου, δῆθεν γιά νά καταστήσουν δυνατή τή διεξαγωγή ναυτικῶν καί ἀεροπορικῶν ἀσκήσεων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Τουρκίας στά πλαίσια "ὑποχρεώσεων" της σάν μέλους τῆς Ἀτλαντικῆς συμμαχίας.

Ἡ τακτική τῆς Τουρκίας εἶναι κι' αὐτή καλοδουλεμένη. Ἐθεσε τό θέμα τοῦ Αἰγαίου τό 1973 γιά πρώτη φορά. Ἀπό τότε κλιμάκωσε τίς ἀξιώσεις της καί τίς δραστηριότητές της σέ διεθνή κλίμακα ὥστε νά γίνει κοινή συνείδηση πώς πράγματι ὑπάρχει θέμα Αἰγαίου, πώς τό Αἶγαο ἀποτελεῖ εἰδική περίπτωση πού δέν καλύπτεται ἀπό τή Σύμβαση τῆς Γενεύης τοῦ 1958, πώς ἡ Ἑλληνική κυριαρχία στό χῶρο τοῦ Αἰγαίου ἀποτελεῖ κατάφωρη ἀδικία σέ βάρος της. Κατ' ὥρθωση νά ἀποτρέψει τήν ἐπέκταση τῆς αἰγυαλιτύιδας ζώνης τῆς Ἑλλάδας στά νόμιμα 12 μίλια.

Καί αυτό ήταν τεράστια έπιτυχία της - όπως ήταν και είναι τεράστια ευθύνη των έλληνικων κυβερνήσεων - γιατί δεν θα υπήρχε ούσιαστικά θέμα ύφαλοκρηπίδας αν είχαμε επεκτείνει την αίγιαλώτιδα ζώνη-στά 12 μίλια. Κατώρθωσε να μας όδηγήσει σε διαπραγματεύσεις κάτω από την αίγίδα του ΟΗΕ για την είρηνική παραχώρηση έθνικοϋ μας χώρου. Τί άλλο σημαίνουν οι διαπραγματεύσεις; "Ας μας τό διευκρινήσει η κυβέρνηση. Καί αποτελεί έκπληκτική και άπαράδεκτη για την Έλλάδα έπιτυχία της Τουρκίας ό συνδυασμός διαπραγματεύσεων με τή συνέχιση της παραβίασης της Έλληνικής ύφαλοκρηπίδας από τό ΧΟΡΑ.

Σ' αντίθεση ή Έλλάδα δεν καθοδηγεΐται στις κινήσεις της από καμμιά συγκεκριμένη έθνική στρατηγική. Όπως δεν υπάρχει πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξης δεν υπάρχει και σχεδιασμός πού να συνδέει την ανάπτυξη και δομή της έθνικής μας άμυνας με την έξωτερική μας πολιτική. Η αντιμετώπιση της προσφυγής μας στόν ΟΗΕ από τις χώρες - μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας διατράνωσε την άπίθανα έρμητική απομόνωση μας. Κι' αυτό γιατί αντί να διαμορφώσουμε μιάν έλληνική έξωτερική πολιτική στηριχτήκαμε άκριτα στό "άνήκομεν εις την Δύσιν". Καί φαίνεται επιμένουμε να "άνήκομεν" ότι κι' αν μας συμβεί. Όπως αναθέτουμε την αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών μας πόρων στις πολυεθνικές εταιρείες των μητροπόλεων του έξωτερικοϋ - με βάση τό δικό τους πρόγραμμα, έτσι αναθέτουμε και τή διαμόρφωση της έθνικής μας πολιτικής στις ΗΠΑ, τό ΝΑΤΟ και την ΕΟΚ - με βάση τή δικιά τους στρατηγική.

Αυτό είναι τό τίμημα της εξάρτησης, της έπιμονής μας να αναζητούμε "προστάτιδες" δυνάμεις πού θα χαράζουν σύμφωνα με τά δικά τους συμφέροντα την πορεία του έθνους μας.

Μέχρι τώρα ή πολιτική της εξάρτησης και της ύποτέλειας είχε σαν συνέπεια κατά κύριο λόγο τή διάβρωση των κρατικών μας υπηρεσιών από ξένες υπηρεσίες και την τοποθέτηση σε καίριες θέσεις "φιλελλήλων", όπως βέβαια και την παραχώρηση του έδάφους μας στις ΗΠΑ και τις χώρες του ΝΑΤΟ για τή μετατροπή της Έλλάδας σε στρατηγικό όρμητήριο για την ύλοποίηση των στόχων τους στό χώρο των Βαλκανίων, της Μέσης Ανατολής και της ανατολικής Μεσογείου γενικώτερα. Καί είχε σαν άμεσα θύματα την Κύπρο και τούς δημοκρατικούς θεσμούς της χώρας μας. Τώρα για πρώτη φορά αντιμετωπίζουμε και τό ένδεχόμενο παραβίασης της έδαφικής μας άκεραιότητας στό βωμό της Ατλαντικής συμμαχίας. Η συρρίκνωση του έλληνισμοϋ αν όχι και ό άφανισμός του είναι τό τίμημα της τυφλής προσήλωσής μας στους "προστάτες" μας του ΝΑΤΟ και της ΕΟΚ.

Άλλά ή εξάρτηση και ή ύποτέλεια έχουν και άλλες έπιπτώσεις. Παραδύνεται ή πορεία της οικονομίας μας χωρίς όρους στά μονοπώλια της Δύσης. Η έρήμωση της υπαίθρου, ή μετανάστευση με τις έπιπτώ-

σεις της στή δημογραφική δομή της χώρας μας, ή αύξανόμενη άνισοκατανομή του έθνικοῦ μας εἰσοδήματος σέ βάρος τῶν ἀγροτῶν καί τῶν ἄλλων ἐργαζομένων, ή ρύπανση τοῦ περιβάλλοντος, ή μετατροπή της χώρας μας σέ Λούνα Πάρκ τῶν τουριστῶν, ή ἐξαρτημένη κι' ἐπιφανειακή ἀνάπτυξη της βιομηχανίας μας, ὁ ἀφανισμός τοῦ βιοτέχνη, τοῦ μικρέμπορα καί τοῦ μικροεπαγγελματία καί τέλος τό κατάντημα της παιδείας μας συνθέτουν τήν τραγική εἰκόνα μιᾶς Ἑλλάδας πού ἀποδέχτηκε τό ρόλο της νά ἀναπτυχθεῖ στό περιθώριο τοῦ παγκόσμιου καπιταλισμοῦ.

Μιά τέτοια πολιτική, μιᾶ πολιτική πού ὀδηγεῖ στήν ἐθνική ὑποτέλεια, στήν συρρίκνωση τῶν κυριαρχικῶν μας δικαιωμάτων καί στήν ἀνισόρροπη ἀνάπτυξη της οἰκονομίας μας σέ συνδυασμό μέ τή στύγνη ἐκμετάλλευση τοῦ ἀγρότη, τοῦ ἐργάτη, τοῦ μισθωτοῦ, τοῦ μικροεπαγγελματία, τοῦ βιοτέχνη, δέν μπορεῖ νά στηριχθεῖ μακροπρόθεσμα στή λαϊκή κυριαρχία. Καί ἐξηγεῖ αὐτό γιατί τό Σύνταγμα τοῦ 1975, οἱ νόμοι-πλαίσια πού τό ὑλοποιοῦν καί τά διοικητικά μέτρα της κυβέρνησης διαμορφώνουν μέρα μέ τήν μέρα ἓνα πολύτευμα αὐταρχικοῦ καί καθοδηγούμενου κοινοβουλευτισμοῦ. Σ' αὐτά τά πλαίσια γίνεται κατανοητή ή προσπάθεια της κυβέρνησης νά ἀφανίσει τήν τοπική αὐτοδιοίκηση καί τόν ἐλεύθερο συνδικαλισμό, νά πνίξει κάθε ἐλεύθερη καί δημιουργική σκέψη στήν παιδεία, νά χρησιμοποιήσει τήν τηλεόραση καί τό ραδιόφωνο μέ πρότυπο τήν πρακτική της ἐφτάχρονης δικτατορίας, νά καθυποτάξει τόν τύπο, νά μεθοδεύσει τήν κατάργηση της ἀπεργίας καί τήν βίαιη καταστολή κάθε λαϊκῆς ἐκδήλωσης.

Τό τρίπτυχο τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. εἶναι γνωστό: Ἐθνική Ἀνεξαρτησία, Λαϊκή Κυριαρχία, Κοινωνική Ἀπελευθέρωση. Δέν εἶναι τυχαία ή σειρά τῶν μακροπρόθεσμων στόχων μας. Προϋπόθεση της Λαϊκῆς Κυριαρχίας εἶναι ή Ἐθνική Ἀνεξαρτησία, ὅπως προϋπόθεση της Κοινωνικῆς Ἀπελευθέρωσης, τοῦ σοσιαλιστικοῦ μετασχηματισμοῦ εἶναι ή Λαϊκή Κυριαρχία. Γι' αὐτό πρέπει νά γίνει σέ ὅλους κρυστάλλινα σαφές πῶς ή πορεία πρὸς τήν κοινωνική ἀπελευθέρωση περνάει ἀπό τή λεωφόρο της ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Ὑπάρχουν οἱ σειρήνες τοῦ διεθνισμοῦ. Ὅσοι ὑποκύπτουν ξεχνοῦν πῶς ὁ διεθνισμός σήμερα - στά πλαίσια τοῦ πολυεθνικοῦ μονοπωλιακοῦ καπιταλισμοῦ - ἔχει γίνει τό ὄργανο της επέκτασης της κυριαρχίας τῶν μητροπόλεων τοῦ παγκόσμιου καπιταλισμοῦ, της στύγνης ἐκμετάλλευσης τῶν χωρῶν πού βρίσκονται στό περιθώριό του, ὅπως εἶναι ή Λατινική Ἀμερική καί ή Νότιος Εὐρώπη. Καί ἐπειδὴ στίς δορυφορικές χώρες τοῦ περιθωρίου ή ἀστική τάξη εἶναι παρασιτική, ἀνήμπορη, μεταπρατική δέν εἶναι αὐτή σέ θέση νά δώσει τή μάχη γιά τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία, γιά τό σπάσιμο τῶν δεσμῶν πού χαλκεύθηκαν στά πλαίσια τοῦ διεθνισμοῦ τῶν ΝΑΤΟ καί τῶν ΕΟΚ. Τόν ἀγῶνα γιά τήν ἐθνική ἀπελευθέρω-

ση έπωμίζεται κατά συνέπεια ό μή προνομιοϋχος πολίτης γιατί αυτός είναι εκείνος πού τελικά πληρώνει τόν "λογαριασμό" τής εξάρτησης καί τής ύποτέλειας. Τόν έπωμίζεται ό εργαζόμενος, ό εργάτης, ό αγρότης, ό μισθωτός, ό μικροεπαγγελματίας, ό βιοτέχνης, ό νεολαΐος. Τόν έπωμίζεται στά πλαίσια μιās στρατηγικής πού περνάει από τήν έθνική άπελευθέρωση στή λαϊκή κυριαρχία, από τή λαϊκή κυριαρχία στήν κοινωνική άπελευθέρωση.

"Όσοι μιλάνε άπλως για άντι-ιμπεριαλιστικό άγώνα, μά δέν συνδέουν αυτόν τόν άγώνα μέ τήν πάλη για τήν έθνική ανεξαρτησία καί τήν προάσπιση τής έδαφικής άκεραιότητας τής χώρας -μιλάνε κούφια λόγια, λόγια πού αποπροσανατολίζουν, λόγια πού στό κάτω κάτω τής γραφής ύποβοηθοϋν τόν διεθνισμό τοϋ NATO καί τή διαίρεση τής Εϋρώπης σέ δύο στρατιωτικά μπλόκ.

"Όσοι πιστεύουν πώς ή Σοβιετική Ένωση διαμορφώνει τή στρατηγική της μέ στόχο τήν έξυπνέτηση τών εργαζομένων τοϋ κόσμου - κι' όχι μέ βάση τά έθνικά της συμφέροντα πλανώνται πλάνη μεγάλη. Συμβάλλουν κι'αυτόι στό μϋθο κάποιας "προστάτιδας" δύναμης πού είναι ό από μηχανής θεός, ό αλάθητος καθοδηγητής τών λαών. Γι'αυτούς άν στό βωμό τής ύφεσης, άνάμεσα στίς δύο υπερδυνάμεις, πού σήμερα έξυπηρετεϋ καί τήν Σοβιετική στρατηγική, ή Έλλάδα πρέπει νά ύποκύψει στόν 'Αμερικανοτουρκικό έπεντατισμό, νά παραδώσει στά πλαίσια είρηνικών διαπραγματεύσεων άναφαίρετα κυριαρχικά δικαιώματά της "γεννηθήτω τό θέλημα" τής Σοβιετικής Ένωσης.

Μιά τέτοια πολιτική δέν οδηγεί μονάχα στήν έθνική συμφορά -μά ταυτόχρονα παραδύει χωρίς όρους τόν εργαζόμενο Έλληνα στή στυγνή έκμετάλλευση τοϋ διεθνούς κεφαλαίου τής Δύσης. "Ας αναλογισθοϋν τίς εϋθϋνες τους οί θιασώτες ^{τοϋ} "διεθνισμού" άπέναντι στόν ελληνικό λαό.

'Ο άγώνας για τήν έθνική άπελευθέρωση είναι άνηφορικός καί πολύπλοκος. Δέν είναι μόνο θέμα Βάσεων καί συμμετοχής στό NATO. Είναι κατά κύριο λόγο θέμα ΕΛΛΗΝΟΠΟΙΗΣΗΣ τοϋ πολιτικοϋ κόσμου καί τής κρατικής μηχανής. Καί είναι τελικά θέμα πανεθνικής κινητοποίησης τοϋ λαοϋ μας.

Αυτή τήν ώρα αυτός είναι ό ιστορικός ρόλος πού έλαχε στό ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σας καλώ νά κινηθήτε σέ κάθε γωνιά τής ελληνικής γής νά περάσετε τό μήνυμα τής συσπείρωσης για τόν αποφασιστικό άγώνα ενάντια στήν άπειλή πού αντιμετωπίζει ή έδαφική άκεραιότητα τής χώρας μας, για τή θεμελίωση μιās άγωνιστικής πορείας πού οδηγεί στήν χωρίς όρους έθνική μας ανεξαρτησία. Καί νά είστε βέβαιοι πώς αυτός ό άγώνας, στό μέτρο πού θά είναι έπιτυχής, θά θέσει τά θεμέλια για τήν έδραίωση τής λαϊκής κυριαρχίας, για τήν πορεία πρός τήν κοινωνική άπελευθέρωση τοϋ εργαζομένου Έλληνα, για μιάν Έλλάδα πού ν'ανήκει στους Έλληνες.